

EUROPEES PARLEMENT

2004

2009

Zittingsdocument

20.10.2008

B6-0561/2008

ONTWERPRESOLUTIE

naar aanleiding van het debat over het verslag van de Europese Raad en de verklaring van de Commissie

ingediend overeenkomstig artikel 103, lid 2, van het Reglement

door Francis Wurtz, Umberto Guidoni, Roberto Musacchio, Esko Seppänen, Eva-Britt Svensson en Sahra Wagenknecht

namens de GUE/NGL-Fractie

over de Europese Raad van 15-16 oktober 2008

resolutie van het Europees Parlement over de conclusies van het voorzitterschap van de Europese Raad van Brussel (15 en 16 oktober 2008)

Het Europees Parlement,

- gezien de conclusies van het voorzitterschap van de Europese Raad van Brussel (15 en 16 oktober 2008)
 - gelet op artikel 103, lid 2, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat de huidige financiële crisis, die in eerste instantie is veroorzaakt door de ineenstorting van de opgeblazen huizenmarkt in de VS, slechte hypotheeklen en derivaten, zich over de hele wereld heeft uitgebreid door de steeds meer geïntegreerde maar eveneens ongereguleerde aard van de financiële markten, en dat dus meer financiële onrust kan worden verwacht ten gevolge van het ontbreken van kredietverzuimswaps en druk op kredietkaartmaatschappijen,
- B. overwegende dat de algemene overtuiging van leidinggevenden uit politiek en zakenleven en traditionele economen dat "vrije markten het het beste weten" en dat vrij spel voor de krachten van de markt een doelmatige en effectieve toewijzing van middelen waarborgt, door de gebeurtenissen van de afgelopen tijd overtuigend is weerlegd, overwegende dat alleen in de VS al ca. USD 760 mia. is afgeschreven door banken, verzekeringsmaatschappijen, hedgefondsen en anderen die schulden bezitten, overwegende dat Amerikaanse en Europese banken volgens het basisscenario van het IMF inzake de financiële crisis ca. \$ 10 triljoen aan activa zullen "verbranden",
- C. overwegende dat door de uiterst ongelijke verdeling van inkomsten, globalisering, liberalisering en deregulering van de financiële markten de weg is geplaveid voor vernieuwingen (derivaten, hedgefondsen, risicokapitaalfondsen, effectisering, gestructureerde investeringsproducten enz.) die op hun beurt hebben bijgedragen tot buitensporige en in buitensporige mate procyclische bevoorrechte posities, op de korte termijn gericht gedrag, het opleggen van onhoudbare eisen ten aanzien van hoge rendementspercentages aan productie- en dienstenondernemingen (gerichtheid op de waarde voor de aandeelhouders) en eveneens tot snelle en wijd verbreide mondiale besmetting van risico's,
- D. overwegende dat deze ontwikkelingen belangrijke drijfveren zijn geweest achter het ontstaan van zeepbellen (nieuwe economie in 2001, later onroerend goed en grondstoffen) en de inflatie van de activaprijzen, overwegende dat de besmetting met risico's duidelijk werd, dat de krediet-inkrimping de kop opstak en dat de liquiditeit van de markten instortte zodra deze zeepbellen uiteen spatten, overwegende dat het neoliberale beleid van liberalisering van de financiële markten en de korte-termijngerichtheid op verhoging van de waarde voor de aandeelhouders tegen iedere prijs, volkomen bankroet blijken te zijn,
- E. overwegende dat de huidige crisis niet alleen "inhalige" bedrijfsleidingen een

aandeelhouders in de financiële industrie kan worden aangerekend, maar eveneens de regeringen van de VS, de lidstaten van de Europese Unie en de Europese instellingen die allen verantwoordelijk zijn voor bevordering van de liberalisering van de financiële markten; overwegende dat de financiële crisis en de achteruitgang van de "werkelijke economie" verstrengeld met andere structurele factoren (klimaatverandering en milieuverslechtering, voedsel- en energiecrisis, handel enz.) zich ontpoppen als een systemische crisis van het hedendaagse kapitalisme,

- F. overwegende dat het Actieprogramma financiële markten van de EU en de vrijwillige EU-samenwerking op het gebied van toezicht op de financiële markten (Lamfalussy controlestructuur) hoofdzakelijk gebaseerd waren op een "zelfregulerende" aanpak van de financiële sector waarin particuliere banken deel zijn van deze structuur die heeft aangetoond niet in staat te zijn het ontstaan van zeepbellen in de onroerend goed- en activasectoren te voorkomen, financiële risico's binnen de perken te houden, maatregelen tegen financiële crises te nemen en de financiële stabiliteit te waarborgen,
- G. overwegende dat de Commissie consequent geweigerd heeft de verzoeken van het EP om wetgevende maatregelen ter verbetering van de regulering van de financiële markten in overweging te nemen; herinnert eraan dat het Europees Parlement er al in 2002 op wees dat beloningsregelingen voor bestuurders van financiële instellingen ertoe hebben bijgedragen dat het zwaartepunt op risico en winst op de korte termijn is komen te liggen; brengt in herinnering dat het Europees Parlement in zijn resolutie van 21 november 2002 (verslag-Van den Burg) opmerkte dat de hedgefondsen een extreem snelle groei doormaakten en er in het licht van de LTCM-zaak en de beroering op de financiële markten van 2002 toe opriep opnieuw na te denken over hun effecten voor de stabiliteit van het systeem;
- H. overwegend dat de huidige financiële crisis samenvalt met het begin van een ernstige recessie in de mondiale economie, die in een aantal relatief grote lidstaten van de Europese Unie reeds wordt gevoeld (VK, Duitsland, Frankrijk, Italië, Spanje); overwegende dat de productie in de eurozone in het tweede kwartaal van 2008 reeds is gedaald tot 0,8% op jaarbasis; overwegende dat het IMF reeds waarschuwt voor het omslaan van de huidige desinflatie in deflationaire druk en voor mogelijke depressie of een langere periode van economische stagnatie,
1. heeft heftige kritiek op de Europese Unie, het gebrek aan actie van de Commissie, de verkeerde manier waarop de Raad de financiële crisis vanaf het begin heeft aangepakt, het beleid van de ECB en het egoïsme van de lidstaten die het meest te lijden hebben, omdat zij geen van alle iets hebben gedaan om de reeds medio 2007 zichtbare zeepbellen in de sectoren onroerend goed, grondstoffen en activa te beheersen ;
 2. wijst erop dat een snelle economische recessie op wereldschaal met veel hogere werkloosheidspercentages een meer armoede het gevolg van de crises zal zijn;
 3. wijst erop dat door de plotselinge ineenstorting van het financieel stelsel en de lage snelheid waarmee er in Europa op wordt gereageerd, op wrede wijze de institutionele en politieke grenzen aan het licht komen van het eenwordingsproject van de Europese Unie en het gebrek aan de solidariteit die een werkelijk gezamenlijke reactie mogelijk zou hebben gemaakt;

4. heeft scherpe kritiek op de leiders van de Europese Unie die het zoals gebruikelijk hebben over gezamenlijke Europese maatregelen en solidariteit, en die er aan de andere kant niet in slagen begin oktober 2008 een gezamenlijke Europese reddingsoperatie op touw te zetten; in plaats daarvan zetten de lidstaten een beleid op in het kader waarvan de een zijn dood de ander zijn brood is, via concurrerende depositogarantie en steun aan banken om te voorkomen dat spaartegoeden wegvloeien naar andere lidstaten van de EU;
5. heeft met name scherpe kritiek op de maatregelen die sommige lidstaten momenteel nemen om de concurrentiepositie van "hun" voornaamste banken ten koste van anderen te verstevigen door goedkoop segmenten van omgevallen banken (bij voorbeeld Fortis, Dexia, enz.) op te kopen nadat deze voor de verkoop zijn opgesplitst en gedemonteerd; is van mening dat deze strategie van de sterkere banken om met steun van hun nationale regering hun marktaandeel uit te breiden door geen krediet te verstrekken aan andere banken om zwakkere banken gemakkelijker te kunnen uitbenen en over te nemen, de terugkeer naar voldoende liquiditeit voor leningen tussen banken ernstig belemmert; verzoekt de lidstaten derhalve dit soort strategieën te ontmoedigen een onmogelijk te maken;
6. neemt ter kennis dat de Raad het in het kader van het actieprogramma van de landen van de eurozone op 12 oktober 2008 in Parijs voorgestelde pakket van maatregelen in hoofdzaak heeft bevestigd; is van mening dat de Raad aldus slechts overeenstemming heeft bereikt over basisvoorschriften voor nationale programma's om de bankstelsels opnieuw van kapitaal te voorzien en om waarborgen te stellen met het oog op een opleving van de leningsactiviteit tussen banken, zonder duidelijkheid te verschaffen over de oplossing van de talrijke grensoverschrijdende problemen die zijn ontstaan; is echter van mening dat het VK-programma voor herkapitalisering, waarvan gedeeltelijke nationalisering van banken deel is, het uitgangspunt kan vormen voor een meer stelselmatige aanpak;
7. wijst erop dat de verplichting de tegoeden van kleine en middelgrote spaarders absoluut te waarborgen in de hele Europese Unie voorrang verdient; spreekt dan ook zijn waardering uit voor het voorstel van de Commissie de EU-richtlijn inzake depositogarantiestelsels aan te passen, zij het dat het rijkelijk laat komt; is het met de Commissie eens dat tegoeden tot 100% van het dekkingsniveau gewaarborgd moeten zijn en dat de periode voor beschikbaarstelling moet worden terug gebracht tot drie dagen na het omvallen van een bank; dringt echter met klem aan op een dekkingsniveau van ten minste EUR 100.000 dat in de hele Europese Unie op gelijke wijze moet worden toegepast;
8. steunt maatregelen om banken opnieuw van kapitaal te voorzien door preferentiële bankaandelen op te kopen, in plaats van het opkopen van giftige activa van banken door de staat, waardoor het verlies van de speculanten wordt verhaald op de samenleving; steunt eveneens maatregelen om overheidsgaranties te bieden ter dekking van de schulden van vooraanstaande banken, om de liquiditeit en de schepping van krediet te sturen via de ECB en de centrale banken met het oog op een correcte werking van interbancaire kredietverstrekking, en om de controle op de hele financiële sector te verscherpen;
9. steunt het initiatief van het Europees Verbond van vakverenigingen (EVV) met het oog op de Europese samenwerking die de Raad thans voor ogen staat; wijst erop dat via dit

initiatief de gezamenlijke reddingsoperaties met betrekking tot grensoverschrijdende multinationale groepen van banken op coherente wijze moeten worden aangepakt en het huidige beleid, waarin geen rekening wordt gehouden met de burens, moet worden opgegeven;

10. is van mening dat de "beginselen" van de Raad inzake redding van de financiële sector veel te vaag en onsamenhangend zijn en veel ruimte bieden voor uiteenlopende uitleg; dringt erop aan het reddingsprogramma te baseren op strikte voorwaarden waaraan de banksector moet voldoen als overheidssteun wordt ontvangen; wijst er in dit verband met nadruk op dat de financiële sector weer moet gaan optreden in het algemeen belang, akkoord moet gaan met lagere opbrengsten en met bonusstelsels die zijn gericht op het ontwijken van risico's en op lange-termijndoelen en niet op winst op korte termijn;
11. wijst erop dat de herkapitaliseringsaanpak gerichte moet zijn op duurzame nationalisatie van de gezonde activa van banken, met het oog op volledige vermaatschappelijking van de banksector en de oprichting van een financiële pool in overheidsbezit die kredieten leidt in de richting van maatschappelijk en milieutechnisch zinnige investeringen waardoor hoogwaardige werkgelegenheid wordt geschapen; is van mening dat de besluitvorming over het kredietbeleid van de banksector onder democratische overheidscontrole moet worden gesteld en dat werknemers en consumenten hierbij op democratische wijze moeten worden betrokken;
12. steunt het verzoek van de Raad dat financiële instellingen strikt voldoen aan aanbevelingen inzake openbaarheid van hun verplichtingen en risico's; maar wijst er derhalve met klem op dat uitsluitend eisen ten aanzien van openbaarheid onvoldoende zijn en dat striktere regelgeving voor de financiële markten noodzakelijk is;
13. steunt het verzoek van de Raad tot aanscherping van de regels voor kredietbeoordelingsbureaus en voor controle hierop op Europees niveau; stelt oprichting voor van een Europees kredietbeoordelingsbureau ter voorkoming van belangenconflicten die het proces van kredietbeoordeling hinderen;
14. spreekt zijn waardering uit voor het voornemen van de Raad een officieus instrument voor waarschuwing, uitwisseling van gegevens en beoordeling op te zetten; steunt eveneens het voornemen van de Raad in dit verband een groep op hoog niveau te laten opzetten door de Commissie; maar wijst erop dat een striktere regulering van de financiële markten noodzakelijk is ter voorkoming van systemische risico's die worden veroorzaakt door nieuwe en gevaarlijke financiële producten; deze moeten worden verboden of de handel erin moet streng worden beperkt en gecontroleerd; wijst er voorts met nadruk op dat er dringend strikte beperkingen inzake bevoorrechte posities en strikte voorschriften inzake kapitaaltoereikendheid moeten worden ingevoerd voor alle gereguleerde financiële instellingen; verzoekt de Commissie en de lidstaten het prudentieel en regelgevend kader van de EU en de coördinatie uit te breiden zodat alle bronnen van systemisch gevaar zichtbaar worden, met name door opname van bevoorrechte posities die systemische risico's in een dergelijk kader kunnen inbrengen, ongeacht hun juridische vorm of de plaats van vestiging van hun hoofdkantoor;
15. wijst erop dat het pensioenfondsen en met name bedrijfspensioenfondsen niet toegestaan dient te zijn te investeren in financiële producten die systemische risico's in zich bergen

zoals hedgefondsen en risicokapitaalfondsen enz. daar het omvallen van dergelijke fondsen de pensioenrechten in ongunstige zin zou beïnvloeden; is van mening dat richtlijn 2003/41/EG betreffende de werkzaamheden van en het toezicht op instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening dienovereenkomstig moet worden herzien;

16. verzoekt de Commissie en de lidstaten maatregelen vast te stellen om belastingparadijzen te sluiten en de problemen die door financiële offshore-centra worden veroorzaakt aan te pakken, om belastingen in te voeren op valutatransacties (Tobinbelasting) en op beurstransacties (met inbegrip van over-de-toonbank-transacties), om de een eind te maken aan privatisering van pensioenen en om pensioen- en bankstelsels van de overheid te consolideren;
17. wijst erop dat de Europese Unie haar reddingsoperatie om het bank- en kredietstelsel te stabiliseren moet combineren met maatregelen om de "werkelijke economie" nieuw leven in te blazen en te stabiliseren, en te richten op in milieu- en maatschappelijk opzicht duurzame ontwikkeling; spreekt zijn waardering uit voor het besluit dat de Europese Investeringsbank als eerste stap heeft genomen door EUR 30 mia. beschikbaar te stellen om het Europese MKB te steunen en voor haar toezegging haar vermogen op te voeren om in te grijpen in infrastructuurprojecten, maar wijst erop dat EUR 30 mia. onvoldoende is; verzoekt Commissie en Raad op deze weg door te gaan door een "Europees Investeringsprogramma voor duurzame ontwikkeling, werkgelegenheid en sociale integratie" op te zetten van ten minste 1% van het BBP van de EU, dat dient te worden aangevuld via soortgelijke programma's voor overheidsinvesteringen van de lidstaten ten einde de economie te stabiliseren, de klimaatverandering te bestrijden en volledige werkgelegenheid met hoogwaardige banen en sociale rechten te bevorderen;
18. wijst erop dat de EIB en de EBWO voorzien dienen te worden van de nodige middelen om drastisch hun kredieten te kunnen verhogen tegen zeer lage tarieven voor KMO's, ecologische productie en diensten, maatschappelijke en gezondheidsdiensten, enz. op voorwaarde dat daardoor werkgelegenheid wordt gecreëerd van hoge kwaliteit met sociale rechten, behoorlijke arbeidsomstandigheden en een behoorlijk loon;
19. beklemtoont dat Europa nu reële loonstijgingen moet accepteren die gelijke tred houden met productiestijgingen en inflatie en zich tevens moet inzetten voor een herverdeling die gericht is op een toename van het loonaandeel in het bruto nationaal inkomen; herinnert de ECB, de Commissie en de Raad eraan dat de grote depressie van de jaren '30 zich pas echt doorzette toen werkgevers begonnen de lonen te verlagen en de crisis van de financiële markt naar de goederen- en dienstenmarkt oversloeg;
20. stelt voor dat de lidstaten eveneens maatregelen nemen tot stabilisering en ondersteuning van de koopkracht, met name van mensen met lage inkomens (stijgende voedsel-, energie- en vervoersprijzen) door bij voorbeeld sociale standaardtarieven in te voeren voor gas, elektriciteit, telecommunicatie, openbaar vervoer enz..
21. is ingenomen met de recente verlaging door de ECB van de rentetarieven en dringt er bij de ECB op aan het monetaire beleid te versoepelen om de aanstaande economische malaise te verzachten; betreurt het dat de renteverlaging te laat kwam en geen grotere positieve effecten heeft gehad; beklemtoont dat de inflatiedreiging al gelijktijdig in de gehele geïndustrialiseerde wereld terugloopt en dat een deflatoire druk moet worden

voorkomen;

22. wijst erop dat er sprake lijkt te zijn van een groeiende consensus dat het Stabiliteits- en Groeipact niet zal worden toegepast in een financiële crisis, wat een stap in de goede richting is; is echter van mening dat het Stabiliteits- en Groeipact moet worden herroepen: acht het onaanvaardbaar dat de Raad de ontstane situatie negeert en van mening blijft dat het begrotingsbeleid in overeenstemming moet zijn met het herziene Stabiliteits- en Groeipact;
23. wijst erop dat de huidige Lissabonstrategie van de Europese Unie aan het eind van 2010 ten einde loopt en dat binnenkort de toekomstige EU-strategie moet worden ontworpen; wijst er met klem op dat de huidige nadruk op liberalisering van de markt en "mededingingsvermogen" moet worden opgegeven en vervangen door een nieuwe geïntegreerde Europese Strategie voor solidariteit en duurzame ontwikkeling op de grondslag van vier pijlers van gelijk gewicht (economie, milieu, werkgelegenheid, sociale bescherming en integratie);

Verdrag van Lissabon

24. betreurt het dat de Raad wederom heeft geweigerd het democratisch besluit van het Ierse volk te respecteren en heeft aangedrongen op voortzetting van de ratificatie van het Verdrag van Lissabon; dringt er bij de Raad op aan lessen te trekken uit het resultaat van de referenda over het grondwettelijk verdrag in Frankrijk en Nederland en de afwijzing van het Verdrag van Lissabon in Ierland, waarin duidelijk het verzet tot uiting kwam tegen het neoliberale beleid en de militarisering van de Europese Unie; is van oordeel dat het falen van de Europese instellingen om tegemoet te komen aan de verwachtingen van de Europese burgers zal resulteren in een dramatische verdieping van de legitimiteitscrisis van de EU; verlangt dat de Raad het ratificatieproces stopzet en een diepgaande herziening op gang brengt van de verdragen, zodat de weg kan worden ingeslagen naar een democratisch, sociaal en vreedzaam Europa;

Energie en klimaatverandering

25. beklemtoont dat de financiële crisis niet als voorwendsel mag worden gebruikt voor het terugdraaien van de toezeggingen in verband met de klimaatverandering en beklemtoont dat het van vitaal belang is het ambitieniveau van het energie/klimaatpakket op peil te houden; wijst andermaal op zijn inzet om aan het eind van het jaar een overeenkomst te bereiken over het energie/klimaatpakket en verzoekt de Raad en de Commissie bij dit streven nauw met het EP samen te werken;
26. wijst andermaal op het belang van een nieuwe, alomvattende internationale overeenkomst over klimaatverandering in het kader van het kaderverdrag van de Verenigde Naties over klimaatverandering, die uiterlijk in december 2009 in Kopenhagen moet worden gesloten en is van mening dat het bereiken van een overeenkomst met ambitieuze doelstellingen voor het energie/klimaatpakket de EU ook de kans zal bieden het voortouw te blijven nemen bij de mondiale onderhandelingen over de klimaatverandering; betreurt het dan ook dat een aantal lidstaten aandringen op aanpassing van het EU-pakket voor klimaatverandering en wel in een richting die een bedreiging kan vormen voor het behalen van de eigen doelstellingen van de EU uit maart 2007;

27. is ingenomen met de vier wetgevingsvoorstellen van de Commissie die het klimaat- en energiepakket vormen, en waarin de herziening van de emissiehandel een belangrijk onderdeel vormt van het doel van de Unie de broeikasgasemissies terug te dringen; dringt er bij de Raad en de lidstaten op aan de milieu-integriteit van de regeling te waarborgen door geen enkele stijging van de kredieten toe te staan in het kader van "own-development"- en "joint-implementation" -mechanismen, en het beginsel dat de vervuiler betaalt na te leven door geen gratis toewijzingen aan de energiesector te doen en inkomsten uit veilingen te besteden aan klimaatverbetering en -aanpassing;
28. wijst erop dat energie-efficiëntie en hernieuwbare energieën het beste fundament vormen voor een Europese strategie van energieveiligheid; dringt er bij de Raad, de Commissie en de lidstaten op aan om de EU-doelstelling om energieafval tegen 2020 met 20% te verminderen, verplicht te stellen en kostenbesparende en gunstige milieu- en economische effecten in Europa als geheel te stimuleren;
29. is van mening dat koolstofafvang en -opslag slechts één van de maatregelen is die ontwikkeld worden om de klimaatverandering te bestrijden, en de andere het gebruik van hernieuwbare energieën en grotere energiebesparing en -efficiëntie zijn; de lidstaten mogen dan ook het financieren van mechanismen ter ondersteuning van technologieën voor hernieuwbare energieën niet veronachtzamen; In dit verband mag de ontwikkeling van afvang en opslag van Co2 onder geen beding leiden tot vermindering van genoemde inspanningen op het punt van onderzoek of financiering;

Energiebeleid

30. merkt op dat het belangrijkste instrument om de energiemarkten te liberaliseren en te harmoniseren, de prijsvorming op de groothandelsmarkt voor elektriciteit en gas is; merkt op dat de belangrijkste handelsplaatsen voor de elektriciteitsmarkten de energie-uitwisselingen zullen zijn en dat bij dergelijke uitwisselingen de prijs van elektriciteit los staat van de algemene of gemiddelde productiekosten en afhankelijk is van vraag en aanbod, waarbij veel speculatieve elementen een rol spelen; verzoekt de Commissie het initiatief te nemen voor nieuwe regels tegen marktmisbruik;
31. merkt op dat de harmonisatie tot doel heeft in alle EU-landen tot een gelijkaardige prijszetting voor elektriciteit en gas te komen; merkt op dat dit niet leidt tot lagere prijzen in alle lidstaten, maar wel tot prijsstijgingen in die landen waar energie momenteel goedkoper is dan gemiddeld in de EU; verzoekt de Raad maatregelen voor te stellen om dergelijke neveneffecten van de harmonisatie te corrigeren;
32. merkt op dat deze prijsvorming, die de kern van de geharmoniseerde elektriciteitsmarkt vormt, onterecht waterkracht- en kerncentrales bevoordeelt die lage variabele kosten hebben, aangezien zij dezelfde prijs voor hun elektriciteit krijgen als centrales die met duurdere olie en steenkool elektriciteit opwekken; is van mening dat over deze onterechte winsten in de lidstaten belasting moet worden geheven;
33. benadrukt dat het aanhoudende proces van liberalisering van markten en privatisering van openbare nutsbedrijven, zoals in de energiesector, geen zichtbare voordelen heeft opgeleverd op het gebied van prijzen, kwaliteit van de dienst of daling van de overheidsuitgaven; wijst er integendeel op dat organisaties van consumenten en

gebruikers van openbare diensten prijsverhogingen, een daling van de kwaliteit van de dienstverlening en duurdere energievoorziening hebben gemeld; wijst er verder op dat de liberalisering heeft bijgedragen tot het verdwijnen van banen en tot het ontstaan van privé-monopolies die de rechten van werknemers, gebruikers van openbare diensten en consumenten op de helling zetten; is van mening dat deze effecten in aanmerking moeten worden genomen bij alle aspecten van de energiepakketten;

34. verwerpt daarom de liberalisering van de energiesector en benadrukt dat openbare diensten belangrijk zijn voor de bevordering van de sociale, economische en territoriale cohesie in de EU; benadrukt dat openbare structurele sectoren, zoals de energiesector, niet mogen worden opengesteld voor concurrentie, maar in het bezit moeten zijn van en beheerd moeten worden door de overheid omdat dit de enige manier is om de kwaliteit, beschikbaarheid en betaalbaarheid van de dienstverlening te verzekeren en zo de rechten van de gebruikers te waarborgen;

Europees Pact voor immigratie en asiel

35. is van mening dat het Europees Pact voor immigratie en asiel dat door de Europese Raad is goedgekeurd geen nieuwe elementen bevat voor het openen van kanalen voor legale immigratie en slechts de mogelijkheid openlaat van "selectieve immigratie" die een braindrain veroorzaakt en een repressieve aanpak en criminalisering van migranten versterkt;
36. veroordeelt de hypocriete aanpak in het Pact, omdat enerzijds wordt erkend dat "zero" immigratie schadelijk zou zijn voor onze economieën en sociale stelsels, maar anderzijds alles wordt gedaan om te voorkomen dat migranten op legale wijze kunnen binnenkomen, zodat clandestiniteit wordt bevorderd;
37. beklemtoont dat een stop op de regularisatie van werknemers die in een illegale situatie verkeren, waartoe de ondertekenaars van het Pact zich hebben verplicht, er slechts toe zal leiden dat migranten steeds vaker veroordeeld zijn tot een illegaal verblijf, terwijl regularisatie tenminste een tijdelijk instrument kan zijn om illegaal werk aan het licht te brengen en sociale dumping te verminderen;
38. veroordeelt de plannen tot versterking van FRONTEX, voordat een herziening heeft plaatsgevonden van het mandaat dat ook redding op zee dient te omvatten;

Follow-up van de Europese Raad van 1 september 2008

39. neemt met instemming kennis van het feit dat naar aanleiding van de inzet van een EU-missie van burgerwaarnemers in Georgië, Russische troepen zich hebben teruggetrokken uit de gebieden die grenzen aan Zuid-Ossetië en Abchazië; is ingenomen met het begin van de onderhandelingen in Genève die in eerste instantie op humanitaire kwesties zijn gericht; verwacht dat de besprekingen over de veiligheids- en stabiliteitsregelingen voor Abchazië en Zuid-Ossetië spoedig kunnen beginnen; is van mening dat de OVSE en de VN, waarvan Rusland en Georgië lid zijn, het voortouw moeten nemen bij het zoeken naar een politieke oplossing voor het conflict; onderstreept dat een duurzame oplossing alleen kan worden gevonden als alle belanghebbende partijen kunnen deelnemen;

40. is ingenomen met het besluit van de Raad om een aantal sancties tegen Wit-Rusland op te heffen en de eerste stappen te nemen voor de normalisatie van de betrekkingen; wijst er andermaal op dat dialoog en samenwerking de beste manier zijn om goede nabuurschapsbetrekkingen en wederzijds begrip tot stand te brengen, ook op het gebied van mensenrechten en democratische rechten;
41. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de parlementen van de lidstaten.